

การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการบำบัดทางจิตสังคม
สำหรับเด็กสมาธิสั้น

นุจริย์ ภูระย้า

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช)
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
พ.ศ. 2553

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการบำบัดทางจิตสังคมสำหรับเด็กสมาธิสั้น

A SYNTHESIS OF RESEARCH ON PSYCHOSOCIAL THERAPY FOR CHILDREN WITH ATTENTION DEFICIT/ HYPERACTIVITY DISORDERS

นุจรีย์ ภูระย้า 4937008 RAMH/M

พย.ม. (การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช)

คณะกรรมการที่ปรึกษาสารนิพนธ์: พัทรินทร์ นินทจันทร์, Ph.D. (Nursing), สุชิตา มาสุชน, Ph.D. (Nursing)

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการบำบัดทางจิตสังคมสำหรับเด็กสมาธิสั้น โดยรวบรวมหลักฐานงานวิจัยจากแหล่งข้อมูลสารสนเทศ และฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ มีงานวิจัยที่นำมาศึกษา 12 เรื่อง ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้ 1) **วิธีการบำบัด:** พบว่าวิธีการบำบัดมีทั้งวิธีการบำบัดกับเด็กสมาธิสั้นโดยตรง วิธีการบำบัดที่ส่งเสริมให้ครอบครัวมีส่วนร่วมในการดูแลเด็กสมาธิสั้นและวิธีการบำบัดที่ผสมผสานระหว่างเด็กสมาธิสั้นครอบครัว และโรงเรียน 2) **ผู้บำบัด:** อาจเป็นจิตแพทย์ พยาบาลจิตเวช นักจิตวิทยา ครูการศึกษาพิเศษ นักกิจกรรมบำบัด นักสังคมสงเคราะห์ หรือนักดนตรีบำบัด 3) **กลุ่มตัวอย่าง:** เป็นเด็กสมาธิสั้น อายุระหว่าง 4-16 ปี และมีสติปัญญาอยู่ในเกณฑ์ปกติ ผู้ปกครอง/ ผู้ดูแลหลักของเด็กสมาธิสั้น และครู 4) **กิจกรรมที่ใช้ในการบำบัด:** ประกอบด้วย การใช้ศิลปะ การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร การเล่นดนตรี การฝึกโยคะ การฝึกสมาธิ การฝึกทักษะทางสังคม การให้ความรู้ และการฝึกทักษะให้กับครอบครัวและครูในการดูแลเด็กสมาธิสั้น 5) **ระยะเวลา ความถี่และจำนวนครั้งในการบำบัด:** พบว่า แต่ละครั้งใช้เวลา 1-2 ชั่วโมง ความถี่ทุก 1-2 สัปดาห์ จำนวนทั้งหมด 5-29 ครั้ง หรือขึ้นอยู่กับปัญหาของผู้ป่วย 6) **ผลลัพธ์ของการบำบัด:** เด็กสมาธิสั้นมีพฤติกรรมที่ดีขึ้น อาการสมาธิสั้น และพฤติกรรมที่เป็นปัญหาลดลง มีความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน และทักษะทางสังคมเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ปกครองและครูมีความรู้ ทักษะและทักษะในการดูแลเด็กสมาธิสั้นดีขึ้น มีระดับความเครียดน้อยลง ความรู้ที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดูแลเด็กสมาธิสั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

คำสำคัญ : การบำบัดทางจิตสังคม / เด็กสมาธิสั้น

A SYNTHESIS OF RESEARCH ON PSYCHOSOCIAL THERAPY FOR CHILDREN WITH ATTENTION DEFICIT/ HYPERACTIVITY DISORDERS

NUCHAREE PURAYA 4937008 RAMH/M

M.N.S. (MENTAL HEALTH AND PSYCHIATRIC NURSING)

THEMATIC PAPER ADVISORY COMMITTEE: PATCHARIN NINTACHAN, Ph.D. (NURSING), SUTHIDA MASUTHON, Ph.D. (NURSING)

ABSTRACT

The present study aimed at synthesizing research on psychosocial therapy for children with Attention Deficit/ Hyperactivity Disorders (ADHD). Existing research studies were searched and retrieved from electronic databases and information sources. A total of 12 studies were selected. The findings of the studies could be divided into six categories as follows: 1) *Therapy methods*: It was found that there were therapies conducted directly with the children with ADHD, therapies which promoted family participation in care of children with ADHD, and therapies which involved children with ADHD, family, and school. 2) *Therapists*: The persons who performed the therapy could be psychiatrists, psychiatric nurses, psychologists, special education teachers, activity therapists, social workers, or music therapists. 3) *Clients*: The clients were ADHD children with normal intellectual ability and ranging in age from 4 to 16 years old, along with their parents/ caregivers and teachers. 4) *Activities*: The activities used in the therapy included art, reinforcement, music, yoga, meditation, social skill practices, dissemination of knowledge and caregiving skill practices for teachers and family of children with ADHD. 5) *Duration, frequency, and number of therapy*: Each therapy session lasted from one to two hours and was conducted every week or every other week. The therapy sessions were conducted for five to 29 times in total, depending on the problems of children with ADHD. 6) *Outcomes*: Children with ADHD had better learning outcomes, the ADHD symptoms and problematic behaviors were reduced, and they had better ability to carry out daily living activities and improved social skills. Furthermore, their parents and teachers had better knowledge and skills and more positive attitudes toward caregiving of children with ADHD, so they had less stress. It can be concluded from the study findings that the knowledge derived in this study could be subsequently applied to more effectively provide care to children with attention deficit/hyperactivity disorders.

KEY WORDS: PSYCHOSOCIAL THERAPY / CHILDREN / ADHD / ATTENTION DEFICIT / HYPERACTIVITY DISORDERS

228 pages